

Indenrigsminister tænker paa at tage denne Sag op. Det er ganske vist en overordentlig vanskelig Sag, og, som sagt, den er bleven gjort endnu vanskeligere ved det Skridt, der er blevet foretaget. Men er det dog ikke tænkeligt, at man paa en eller anden Maade kunde tage dette Spørgsmaal op igen? Det maa aller helst arbejde sig ganske langsomt frem gennem Aaringer, thi det er den sundeste Bæktst for den Art Kasser, hvor det netop gælder om, at Befolkningen gradvis vænnes til at betragte det som en Pligt, de have, at tænke paa deres Albedom. Det er selvfølgelig noget, som kun kan komme frem langsomt, og hvor man maa bygge paa de bestaaende Kasser og paa de Anstuelser, der nu en Gang ere til Stede, og som vel navnlig ere udbredte i Middelfstanden, om Nødvendigheden af at sikre sin Albedom. Jeg ønskede at bringe dette Spørgsmaal frem i Forbindelse med et andet, om hvilket jeg heller ikke ved, hvorvidt det er blevet berørt i Dag, nemlig Spørgsmaalet om Brændevinsaffatten. Det har altid forekommet mig, som om det næsten var umuligt at tænke paa at faa en Forhøjelse af Brændevinsaffatten, som jeg, og jeg kan sige en stor Del af Befolkningen, anser for aldeles nødvendig, hvis ikke Nationen i mange Henseender skal gaa mere og mere tilbage, naar man ikke samtidig dermed kunde ofre en Del af disse Beløb, der kom ind, til Formaal, som særlig interessere den store Del af Befolkningen, og det antager jeg, at en virkelig human Lov om Hjælp til Albedomsunderstøttelse maa kunne gøre. Det har været fremdraget tidligere og fra mange Sider — det er ingenlunde en Opfindelse, jeg har gjort — at Brændevinsaffattens Provenu særlig bør anvendes til den Art Djemed, og jeg tillader mig derfor at spørge, om det ikke kunde tænkes, at Regeringen samtidig med, at den har faaet mange andre alvorlige Opgaver, dog atter kunde have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal. Forslag om en Forhøjelse af Brændevinsaffigten maa helst komme fra Regeringen saaledes, at der i al Fald bliver Tale om en delvis Anvendelse af dens Indtægt til det Formaal, jeg har tilladt mig at nævne.

Forslagsstilleren (A. Jensen): Ja, jeg kunde jo nok vide, at naar jeg stod saa ene her i Tinget med dette Forslag, som jeg gør, kunde jeg ikke have nogen Grund til at vente nogen stærk Tilslutning fra de forskellige Sider. Jeg udtalte heller ikke Haabet om Tilslutning, men kun om en velvillig Behandling. Det er jo for saa vidt

blevet Forslaget til Del, hvad jeg takker for. Imidlertid er der kommet saa meget frem ved de faldne Udtalelser, at man har kunnet skønne, at om ikke ret længe vil Forslaget blive taget op til en mere grundig Overvejelse, end det er blevet ved denne Lejlighed. Det følger af sig selv, at mit Forslag i Grunden kun er, som der er blevet sagt, en Prøveballon. Jeg har selvfølgelig ikke ventet at faa gennemført mit Forslag paa den Maade, som det foreligger her, for det er en given Ting, at det kan og maa være usuldfølgelig, skønt det er blevet sagt — og saa fra Ministerbordet —, at det alligevel godt nok har ramt de Mangler, som i alt Fald jeg som Forslagsstiller kunde se, at der klæber ved Understøttelsesloven. Jeg mente nu som saa, at naar dette Forslag kom i Udvalg og blev drøftet der, kunde Sagen naturligvis blive behandlet med større Grundighed, end jeg har kunnet behandle den med. — Det er særlig blevet sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm), at saadan som Forslaget forelaa her, var det ikke saa godt et Grundlag, som han kunde ønske. Jeg skal nu imidlertid glæde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds med at sige, at jeg med Glæde og fuldt ud skal slutte mig til et Forslag, som en Gang i Tiden kan komme frem fra det Partis Side, som det ærede Medlem repræsenterer her i Tinget. Men om det just vil faa større Held med sig, end mit Forslag synes at ville faa, er jo et andet Spørgsmaal. — Der er fra forskellige Sider anket over mit Forslag, og Ankerne ere gaaede ud fra meget forskellige Standpunkter. Med Hensyn til de Sæts, jeg har foreslaaet, er der blevet sagt fra en Side, at de vare meget for høje, og dette er blevet sagt fra Ministerbordet. Fra en anden Side, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, er det blevet sagt, at mine Sæts vare meget for smaa, ja endog saa saa smaa, at hvis de bleve vedtagne, vilde Følgen være den, at Understøttelsen blev endnu knappere for Fattigfolk, end den er i Forvejen. Det er for Resten mærkvoerdigt at høre to saa stik modsatte Anstuelser udtalte om den samme Ting. Det kunde jo gerne være, at dette alligevel kunde tyde noget paa, at det Forslag, som jeg har fremsat her, maaske kunde ramme temmelig nær det rette. Men dette kan man jo ikke udtale noget bestemt om, og jeg har jo allerede sagt, at naar jeg har sat disse Sæts her, er det, fordi de passe i sjællandske Landkommuner. Jeg har jo sagt, at disse Sæts ere i Overensstemmelse med, hvad der er blevet vedtaget paa et Møde af sjæl-